

WAGNERIANA CATALANA Nº 26 ANY 2007

TEMA 5: WAGNERISME

TÍTOL: **ODA A RICHARD WAGNER. HOMENATGE ALS 124 ANYS
DE LA SEVA MORT**

AUTOR: *Lluís Gassó i Carbonell*

ODA A RICHARD WAGNER

La Música que ens obre tants camins
i evoca els grans misteris de la vida,
amb cor i pensament també ens convida
a descobrir paisatges i destins.

Perquè a l'encalç de sons i melodies
endevinem el gran transfons que amaga
la paraula més pèrfida o manyaga
que penetra o inventa fantasies.

Així Wagner amb formal estructura
forja paraules amb el so i el cant
i crea, sobirà, tot inventant,
el drama musical de rel futura.

Més enllà d'aquelles primeres **Fades**
i **La prohibició d'estimar**
s'endinsa amb **Rienzi**, tribut romà,
vers les aigües d'història musicada

on també voga **L'Holandès Errant**
que preludia un **Tannhäuser** poètic,
i en una visió d'ordre profètic
lloa els **Mestres Cantaires** i el seu cant.

El **Lohengrin**, que timoneja un cigne,
posa proa al país d'una princesa
que vol saber-ho tot, romp la promesa,
i el fa fugir, no ha sabut fer-se'n digna.

Sons i ressons del wagnerià llenguatge
purifiquen l'amor i els sentiments
d'un bell **Tristany** que accepta els sofriments
d'un verí inoculat en un beuratge,

que el durà més enllà del temps i el viure,
mentre **Isolda**, que el vetlla quan és mort
arrossegada d'una cruel dissort
prefereix morir amb ell i no ser lliure.

Tot inventant ressons de plata i or,
Wagner projecta un món de meravelles
que arriba fins al cel i les estrelles
amb preludis d'amor que mai no mor.

I amb la seva genial **Tetralogia**
que duu la Música molt més enllà,
la història del **Nibelung** refà
plena d'imatges i de fantasia.

El crit de la **Valquíria** pren vida
i **Sigfrid** canta els seus futurs auguris
mentre la selva li ofereix murmuris
i ajuda a conquerir l'espasa ungida.

L'Or del Rhin, La Valquíria i el **Sigfrid**
que es fonen amb **el Capvespre dels déus**,

són el resum dels musicals, tant seus,
que no cauran mai més dins de l'oblit.

En arribar al litúrgic **Parsifal**
eleva els cors a la màgica altura
on sols s'hi acostava l'ànima que és pura
i qui rebutja l'odi, el crim i el mal

Lloat sigui el seu nom, llum aclarada,
que ha estat ungit com geni que ha creat
herois i mites que han sobrepassat
l'èsser humà que els ha donat la vida.

Així Wagner ens lliura el testament
de les seves genials partitures
d'on brollen les melodies més pures
que impacten nostre pit i nostra ment.

Si el viure apassionat de cada dia
li va donar l'enginy i el va fer fort,
no va poder salvar-lo de la mort
ni la seva més dolça melodia.

Avui, però, dins la tomba on reposa,
tan propera i llunyana, dia i nit,
ens vetlla el seu immortal esperit
malgrat el temps que passa i se'ns imposa.

Fa cent-vint-i-quatre anys que traspassà.
si la llum del seu nom s'ha fet més clara,
Catalunya s'honora, sempre i ara,
d'haver pogut cantar-lo en català!

Lluís Gassó i Carbonell

Gener de 2007